

følger af sig selv. Men i det hele og store maa der kunne administreres forsvarligt indenfor de Rammer, her ere fastslaaede, og det er, tror jeg, med denne faste og begrundede Forventning, at Tinget vil gaa fra Behandling af dette Budget.

S. Sage: Det var blot en enkelt Betragtning, jeg gerne vilde gøre gældende, som ganske vist ikke direkte berører Budgettet. Men det forekommer mig dog ikke, det er ganske ligegyldigt, at man stadig holder sig for Dje, at en af Grundene til de store Udgifter, er de kostbare Byggeforetagender, fordi man ikke fra første Færd har begrænset sig tilstrækkeligt, hvad angaar det nødvendige. Thi naar der klages over, at Udgifterne til Belysning, Brændsel, Kontorer og Personel altid blive ved at stige, er det jo ganske ligefremt, at naar man bygger for stort, maa alle disse Poster vokse i samme Grad. Det er en gammel Sandhed, at som en Mand bor, er hans Udgifter, og det vil ogsaa slaa til her. Naar man indretter sig paa at bygge for flot i Jærnbaneadministrationen, og man kan tilføje med Rigsdagens Billigelse — det maa jo siges, at i det hele er alt dette flet med Rigsdagens Billigelse — er det klart, at Følgen bliver, at Udgifterne forøges i højere Grad, end det var ventet. Smidlertid er jo Lovgivningsmagten ilde situeret i denne Henseende. Naar Administrationen forelægger Planer om Byggeforetagender, maa de i det hele og store følges, idet de enkelte Medlemmer ikke kunne komme frem med Byggeplaner. Det forekommer mig altsaa, at det egentlige Ansvar ligger hos Administrationen. Jeg underkender ingenlunde Banfelighederne ved, naar man lever i saa bevægede Tider paa Bygningstidens Omraade, som nu for Tiden, hvad Kommunikationens Fordringer angaar, da at træffe den rette Grænse. Man maa bort fra mange gamle Forhold, og Fordringerne ere stegne i saa høj Grad paa mange Punkter, at det er nødvendigt, at give efter i mange Henseender. Jeg indrømmer saaledes, at der er Banfeligheder til Stede, men jeg tror paa den anden Side ganske vist, at man i det hele ikke har været heldig med en hel Del af de Byggeforetagender, som ere foregaaede i den senere Tid. Jeg skal ikke komme tilbage til de enkelte Stationer, som tidligere have været omtalte, jeg skal blot i Almindelighed fremhæve, at det overfor de rejsende — det er allerede tidligere udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) — er langt vigtigere, at de egentlige Befordringsmidler ere saa hensigtsmæssige og be-

kvemme som mulig, hvorimod der virkelig ligger mindre Bægt paa, om selve Stationsbygningerne ere saa overordentlig rummelige og flotte. Naarlig gælder dette alle de Stationer, hvor det væsentlig er Sommertrafikken, det kommer an paa, og der forekommer det mig ganske vist, at Staten ved Nordbanen, hvor netop den meste Trafik kan deles i en Vintertrafik og en Sommertrafik, ikke har været heldig med Hensyn til at træffe den rette Grænse. At Dnsket har været der, kan jeg ikke absolut benægte, men det forekommer mig ingenlunde at Resultatet har svaret til Dnsket. Det er ikke alene med Hensyn til Publikum, det er ogsaa i andre Retninger f. Eks. med Hensyn til Stationsforvalternes Boliger. Der er i hvert Fald en stor Del af de ny Bygninger, hvor det er givet, at Stationsforvalteren har faaet en saadan Lejlighed, at den ikke staar i Forhold til hans Indtægter, og naar man samtidig dermed fordrer, at Stationerne blive saa store, og altsaa skulle have en bethydelig Forøgelse af Personalet, trækker den ene Udgift den anden med sig, og Resultatet bliver da som det er. Jeg retter ingenlunde nogen Anke hverken mod den ene eller den anden i saa Henseende; thi dertil kræves en ganske anden Detailundersøgelse, end jeg er i Stand til at erhverve mig; jeg taler kun om det almindelige Indtryk, som de nyere Byggeforetagender have gjort. Det forekommer mig nødvendigt, at Administrationen, hvis det er den ærede Ministers Vilje, at holde Udgifterne inden for rimelige Grænser, i Fremtiden har sin Opmærksomhed mere henvendt paa de ny Byggeforetagender end tidligere, og specielt tager de økonomiske Følger i Betragtning af den hele Indretning af disse Stationsbygninger. Jeg skal her specielt henpege paa Kystbanen, idet jeg vil udtale, at det vil forekomme mig ganske urimeligt, hvis man vilde bygge store permanente Stationer paa den, selv om Publikum vilde beklage sig. I gamle Dage kunde man paa Klampenborgstationerne hjælpe sig til en vis Grad med langt ringere Midler, og jeg vil fastholde, at Publikum er langt bedre tjent med en hurtig Befordring og bekvemme Bogne, end i det Par Minutter, som de skulle vente paa Stationen, at have det overordentligt flot og bekvemt. Med Hensyn til Passagerstibe i Almindelighed indrømmer jeg, at der er kommen en Luksus til Stede, som maa forbavse. De private Selskabers indbyrdes Konkurrence er den egentlige Grund, idet de udføre deres Dampbaade med en Luksus, som man knap kender i de rigeste Huse, kan man gerne sige. Det er bogstaveligt, som om de rejsende for en ren Bagatel